



## Ongesteld en toch zwanger

Dat het soms niet zo makkelijk is om de eerste dag van je laatste menstruatie vast te stellen bleek wel uit het verhaal van Imke. De assistente had een eerste afspraak voor haar gemaakt met daarbij de aantekening 'onduidelijke zwangerschapsduur'.

Meestal komen we een heel eind door de menstruatiecyclus goed uit te vragen, maar dat bleek in dit geval niet zo simpel.

Imke vertelde tijdens de intake dat ze vorige week weer ongesteld was geworden, ondanks dat ze 2 maanden geleden een positieve zwangerschapstest had. Ze had inmiddels een kapitaal uitgegeven aan zwangerschapstesten omdat ze steeds ongesteld werd maar zich wel zwanger voelde. De tests wezen ook keer op keer uit dat ze zwanger zou zijn. Haar vriend was er inmiddels een beetje klaar mee en opperde nu eens een keer een afspraak te maken met iemand die er verstand van heeft. Via de huisarts waren ze bij ons terecht gekomen.

Ik vroeg Imke wanneer ze zelf dacht dat ze zwanger was geworden en ze vertelde dat ze dacht dat ze zo'n 12 weken moest zijn. Dat klopte ook met de eerste positieve zwangerschapstest. Ik vroeg haar naar de laatste 2 menstruaties. Dat bleken bloedingen te zijn geweest waarbij ze, net als bij haar menstruaties ongeveer 6 dagen bloedverlies had. Het enige verschil was dat er nu alleen wat bruinig bloedverlies was geweest en ook wat minder dan anders. Ik vroeg haar of ze normaal gesproken veel pijn had tijdens haar menstruaties. Dat was niet het geval en de laatste 2 keer had ze helemaal geen pijn gehad.

Ik vertelde haar dat als ze echt al 12 weken zou zijn, het dan mogelijk zou moeten zijn om haar baarmoeder net boven het schaambotje te kunnen voelen en dat we dan ook hoogstwaarschijnlijk het hartje van de baby zouden kunnen horen. Ik onderzocht haar buik en er was duidelijk een baarmoeder te voelen die qua grootte overeen kwam met zo'n 12 tot 13 weken zwangerschap. Ook kon ik heel duidelijk een kloppend hartje laten horen.

We spraken af dat Imke zo snel mogelijk een termijnecho zou laten maken zodat we een uiterekende datum zouden kunnen vaststellen. Daarnaast vroeg ik hun of ze informatie wilden over prenatale onderzoeken. Alles kwam in een flinke stroomversnelling omdat het toch wel erg waarschijnlijk was dat Imke al zo'n 12 weken zwanger was. Daardoor was er niet zoveel tijd om nog uitgebreid na te denken over het doen van prenataal onderzoek. De mogelijkheden die je hebt zijn een combinatietest of een NIPT. De echo die bij de combinatietest gedaan wordt om de dikte van de nekplooi bij de baby te bepalen vindt plaats tussen 11 en 13/14 weken.

Je bloed laten prikken voor de NIPT kun je laten doen vanaf 11 weken. Dus deze test kan ook nog als je al 15 weken of nog verder zwanger bent. Het is vaak fijner om de test zo snel mogelijk te doen zodat je, mocht daar reden voor zijn, nog tijd hebt om de zwangerschap af te laten breken.

Voor Imke en haar vriend was het makkelijk. Zij hadden helemaal geen behoefte om een test te laten doen, dus ze zou een termijn echo laten maken en het daar bij laten.

Ze wilde wel graag de 20 weken echo laten doen, maar dat volgde later pas. Ik nam wat bloed bij haar af om haar bloedgroep en rhesusfactor te bepalen, een aantal infectieziekten op te sporen en haar ijzergehalte vast te laten stellen.

Een kleine week later wees de termijnecho uit dat Imke inderdaad al 13 weken en 2 dagen zwanger was.

